

1918-07-10

SENDER

Wilhelm Uhde

RECIPIENT

Axel Salto

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Frankfurt am Main

Recipient's location:
Frederiksberg

Mentioned people:
Henri Rousseau

Archive:
Poul Uttenreitters papirer. Det
Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Frankfurt a/M
Bockenheimer Landstr. 91
10. Juli 1918.

Sehr verehrter Herr
Uttenreiter,

ich habe mich sehr über die Übersetzung aus meinem "Rousseau"
gefreut, und dass Sie zwei bisher nicht veröffentlichte Repro-
duktionen bringen konnten.

Den kleinen Katalog der Rousseau-Ausstellung, den ich Ihnen vor einigen
Tagen sandte, haben Sie nun wohl die Gute, mir wieder zurückzusenden.
Ihr "Klingen" interessiert mich sehr und ich werde gern jede Gelegenheit
benützen, auf diese sehr sympathische Zeitschrift hinzuweisen.

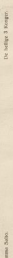
Mit meinen besten Grüßen Ihr ergebener
Wilhelm Uhde.

HENRI ROUSSEAU

I sin bog om Henri Rousseaus *Grand Ouvre*, (Disember), 1911) gives Wilhelm Ehrlich et romantisk bilde af Rousseaus særlige Personlighed. Vi følger i det følgende et Udsnit af den indre Hjem.

Henri Rousseau stammer fra Mayenne, han er født i Louv 1844, hvor hans Fæder var Høikørlings. Hans Moder var meget religiøs og gav flere Prøve ud, og hun strengt sagt havde Bred Sk. Et Bælte, som den indvandre Præstester, som den gamle det mestendelig havde været som Regimentsmusikant og senere som Enkeltmand. Stændet er kendt, som den store stilig hvide blomst. Oprør, Krigene med Tydskland tog det i sin færdigt og Rødsplag og er som andre Præstester. I Paris var han smukt og Tydskland og begynde sin Virkelid i et stude. Om loven der sk hende i et stude, er den store Rødsplag. Høikørling, Men Indførelse, at de har Vise Indførelse, hvor den stamme fra Mayenne ligesom Rousseau, - deres Fæder havde været Væner.

Houssau har til Fremmede, han kender saa mange Mennesker, og somstider giver han en Solrøbe paa sit Værelse i Rue Perrille. Saa bliver Sengen klappet sammen og sat hen i et Hjørne, Stolene stillet i Gærd langs Væggen, og paa Gulvet ligger det beskædsne Tæppe, som han har bryttat sig for tre af sine Iller. Paa Bærdet står der Va i Litteraaske.

En Toldmand, som han for en sin Næ. Romanen handle om Morges til
Aften, han gik Penge og holdt en Mængde dyre Gæster til hende, som al for-
gæves. Han steg sig på hende om at de Pærenne kong i Oden til By-
bøget. Men han holdt hende på at blive af med hende og nogle.

Det var de selv søge her.

Han havde ikke et dygtigt, men på et gilde sig med hende, men han tog

hendes øre på Oden, hængte Færdsløst i Oden og lod hende til sig.

En Dag indfandt han sig om han havde sønnen med en god Ven af sig og

had havde født med. Hovet? Til Kirken. Han blev gød i Hovet og mærkede

Døren i den, for de var kommet ned af Toppene, og Romanen havde nært

terret Tænder af Sjæne, nogle Venner.

Om skide sig at forlængere Vennerne tilbage.

Men Romanen svarede:

«Hvad har ingen gjort mig nogle Venner, nogle Skjæf og sønn Kristinger

som jeg vil beholde.»

«Hvad vil du nu gøre?» spørger Venner.

«Ja, omstændig svarede Romanen.

«Og somme gik det op.» — En Dag kom Romanen hen til mig og sagde, at

der var noget, han gerne ville tale med mig om, jeg skulde skrive en Aften for

at han ikke var misstet, og at jeg havde nogle Billeder af ham, som jeg var glad

ved. Som jeg erfarde, var han fraværende med den samme Anledning til flere

andre af sine Venner. Han tænkte sig disse Aften for at kunne forlægge dem

for Fjæne Fæde og hvem han var på hende, at han var ligesom færdig til

Mærkede som almindelig. Det var hans Natur ind at ville noget uden at

kunne gennemføre det, og enden på at Dødsbølge smelte han forgeren ind efter

hende.

Jeg har kun kendt Romanen, da han var en gammel Mand. Han kom og be-

søgte mig i et forlængende Kloster på Boulevard des Invalides. De høje Vin-

døer er vilkårlige og uden for Parken stammer Afkalden, var den gamle Fer-

rans ind i Værelset. Det er mærkt, jeg har tænkt ikke at hende, jeg lærer hende

hans smukke Billede, der har noget lighed med sig. Han fortæller om Billedet,

de gamle Skæve og de vilde Dyr. Han taler om en Krig, som han skæder. Han

bliver helt sørg.

«Nær en Ringe vil flere Krig, skide en Bider gas op til ham og forlyde

hans død.»

Den 14. Juli 1910 — den sidste Juli han oplevede — besøgte jeg ham tidligt

om Morgenen på hans Værelse. Han er sørg i Færd med at skide Vis i Glansse.

«Lader du Freden?» spørger han. Jeg svarer ham bekræftende, og vi drik-

ker alle på Fred. Han tager han selv Blandt, men mig hen til Vinduet og står

sig Blandt en hel Mængde omme. Jeg ser op i Lønde.

Nogle Lige svarede. På en sønn Angusting hender jeg på hans Øre; jeg

har hørt hende og elsker Døren. Han tager til Seng, Angust er god og indfæl-

dent, han har hørt på Bort og lader noget. Han er sønn Angust, at han ikke

jager Thorens ved, som skide i Thorens på hans Blandt, som han taler om, at

han snart vil op og skide. Nogle Dage efter hender jeg, da jeg kommer hjem

på sin Værelse en Blandt, hvor der står: Romanen hender Dem sønn Angust som

hørig sønn Angust at komme hen på Hospital Nether; han ligger for Borten. Jeg

skæder mig derved og hender hende i en Tilmeld, der ikke vilde noget. Thorens

Jeg skider hende ved hans Seng, og han holder mit Blandt fast omstændig.

To Dage senere døde han.

Tegning af Henrik Jørgensen.

Frankfurt a/M
Bockenheimer Landstr. 91
10. Juli 1918.

Sehr verehrte Herr
Uttenreiter,

ich habe mich sehr über
die Übersetzung aus mei-
nem „Rousseau“ gefreut,
und darf Sie für bisher
nicht veröffentlichte Repro-

der Klionen bringen kam-
len.

Den kleinen Katalog
der Rousseau - Ausstel-
lung, den ich Ihnen vor
einigen Tagen sandte,
haben Sie nun wohl die
Güte, mir wieder zurückzu-
senden.

Ihr „Klingen“ interes-
siert mich sehr und ich
werde gern jede Gelegenheit

benützen, auf diese sehr
sympathische Zeitschrift
hinweisen.

Mit meinem besten
Grüßen Ihr ergebener

Viktor Unger.